Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio XIV

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

Dsatisfactio per indulgiar. 510.

Disp. 14. Sect. 1.

Ad indulgiam, et num eas concedendi potestas in Ecclesia?

DISPVTATIO XI

DE SATISFACTIONE PER INDVLGENTIAS

Vrsam de indulgentijs doctrinam brevibus explicuit Clemens Pontifex in Extravag. unigenitus, de poenit. et remissionibus cujus nos vestigijs inhaerendo singula quae ad indulgentiam nostram pertinent ordine explicabimus.

SECTIO PRIMA

Quid indulgentia, et num eas concedendi potestas in Ecclesia.

Dico 1. Indulgentia quae hic de ea agimus recte definitur a Suario, Lugo et alijs, relaxatio poenae temporalis debitae pro peccatis actualibus quae remissis concessa a Praelato Ecclesiae applicatione thesauri Ecclesiae. Bonitas huius definitionis potest relata extravag. unigenitus, et patebit amplius ex dictis. Ex eo porro sequitur quod indulgentia satisfieri seu remissio poenae ex opere operato quae nec dignitas a satisfactione obtenta virtute operis propriae.

Dico 2. Possibilis est indulgentia. Ubi quia de facto tum Christo Domino, tum alijs Sanctis supponunt plurimae immo infinitae satisfactiones, quae possunt ab Ecclesia ex consensu et voluntate Dei extra Sacramenta applicari vivis Christi membris in relaxatione poenae eorum peccatis debitae, ergo possibilis est indulgentia. Et porro plurimae Christi et Sanctorum satisfactiones supponunt a certum, nec satisfactiones Christi juxta communiorem sententiam sunt valoris simpliciter infiniti, ut talis

De indulgentiâ, et num sit concedendi potestas in Ecclesiâ?

aut salte[m] tanta est sufficientia ad delenda culpas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] applicatae adhuc superent [illegible] [illegible] [illegible] aliis applicandae. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] aliis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfactiones, [illegible] aliis a Deo applicari [illegible]. [illegible] [illegible] applicatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] moraliter [illegible].

Dico 3. Datur de facto in Ecclesia potestas concedendi indulgentias, h.e. applicandi fidelibus de thesauro Ecclesiae satisfactiones [illegible] Christi et Sanctorum, ut poenas pro peccatis suis debitas [illegible] obtineant. Est ex Trid. Sess. 21. c. 9. de reformatione, et Sess. 25. decreto de indulgentiis. Probatur ex illo Christi ad Petrum Matt. 16. Tibi dabo claves regni caelorum. Et Joan. 21. Pasce oves meas, quibus verbis tradit Petro eiusque successoribus potestatem ad regendam Ecclesiam, et jurisdictionem ad exercendos actus, quibus fideles conducuntur ad aperiendum vel claudendum regnum caelorum; atqui potestas [illegible] regendi Ecclesiam [illegible] includit potestatem remittendi [illegible] et absolvendi a culpis, [illegible] absolvendi a poenis, et hanc [illegible] impedit ab introitu regni caelorum; [illegible] [illegible] data est Ecclesiae potestas concedendi indulgentias. [illegible] [illegible] concessa sit Petro potestas [illegible] [illegible] beneficium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in 6to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beneficia interpretanda [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beneficium Imperatoris [illegible] [illegible] indulgentias [illegible] plenissime interpretari. [illegible]

Confirmatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] indulgentias in Ecclesia, ut testatur Trid. [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] temporibus [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Dsatisfactio p. indulgias. 12

Disp: 14. Sect: 1.

Vtrum indulgiae et num eas gradendi postas in Ecclesia.

ex. 2. Cor. 2. ubi D. Paulus Corinthio incestuoso et ab se excommunicato tum in gratia Corinthiorum pro ipso intercessionem, tum ne nimia tristitia absorberet remisit pro poena pro ipso debita. Nec est a. ibi sermone de poena judiciali debita in foro externo, s. poena debita apud Deum pro ex verbis D. Pauli, ait n. se eam poenam condonasse in persona Christi, et n. in persona propinqua n. fuit opus dicere, cum esset regnum illius Corinthii judex ordinarius.

Occasione dictorum.

Petes 1. Quomodo differat applicatio suarum satisfactionum a concessione indulgentiarum. Respondeo differre in eo quod concessio indulgentiarum debeat ex vltimo Christi manifestari praeterea aliquo signo, n. ita applicatio satisfactionis. Nec refert quod Pontifex sine ullo signo externo possit dare indulgentias sibi ipsi, hoc n. dicit se pro dicens propter identitatem personae dantis et accipientis.

Petes 2. In quo differat concessio indulgentiarum a communicatione bonorum operum seu participatione meritorum, quam plures religiosi remunerari solent suos benefactores. Respondeo differre quia in eo quod pro communicatione bonorum operum n. applicentur satisfactiones religiosorum repositae jam in thesaurum Ecclesiae (hoc n. superiores facere nequeunt cum n. habeant clavem ad thesaurum Ecclesiae) s. quod ea quae fuerint in thesaurum Ecclesiae reponenda, l. ipsis religiosis applicanda ex vltimo eorundem implicita et interpretativa (supponunt n. se se accommodare vltimo et desiderio suorum superiorum) in benefactorum utilitatem convertantur. Conducit ergo ea communicatio bonorum, tum ut Deus illis benefactoribus specialiter benefaciat propter bona opera religiosorum, tum ut ipsis specialiter possint orationes et preces, quas sive pro ipsis sive pro sua religione effundunt, quorum primum dicit se pro modo meriti de congruo, aliud pro modo impetrationis. Denique ij 7 cum bonis operibus religiosorum communicant, participantes indulgentias quas solent Pontifices extendere ad ejusmodi communicantes, idque duplici, i. quod si praelatus l. superior praecipiat suis religiosis ut conentur lucrari indulgentias, easque applicent ejusmodi communicantibus.

2. Si ipsi

A satisfactione [illegible] Indulgias
513.
100

... si ipsi cointentes exerceant illud opus cui indulgentia [illegible]
religiosi [illegible]. Ad a. olim Provinciales [illegible]
[illegible] indulgentias suis ordinibus [illegible] bene
[illegible], nec ea facultas est a Paulo V. revocata, [illegible]
[illegible] id ipsum [illegible] [illegible] Provinciales [illegible]
[illegible] gaudent [illegible] [illegible] indulgentias, nec in [illegible]
[illegible] concedant indulgentias, s. Summi Pontifices ipsis [illegible]
[illegible]. [illegible]

SECTIO SECUNDA.

De thesauro Ecclesiae in quo fundantur indulgentiae

Per thesaurum Ecclesiae hoc loco nil aliud intelligunt [illegible] quam satisfactiones Christi et Sanctorum quae adhuc [illegible]
a Deo remuneratae, et quas Deus [illegible] in ordine ad [illegible]
tempore [illegible]. Licet a. Sanctorum merita fuerint [illegible]
[illegible] augmento gratiae et gloriae, satisfactiones tamen [illegible]
[illegible] ex dictis disp. [illegible] sect. 3 aliqui [illegible]
[illegible] meritoria [illegible] fundantur [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] remuneratae [illegible]
[illegible] [illegible] debebant [illegible] debitum solvendo
in purgatorio, [illegible] fuerint majoris valoris quam [illegible]
[illegible] unde illud quod restat [illegible] a Deo [illegible]
[illegible] colliges quod sint satisfactiones Christi et Sanctorum [illegible]
Ecclesia, nil a. aliud e quam Deus velle [illegible]
in ordine ad eas suo tempore remunerandas. [illegible]
infinitae Christi satisfactio [illegible] in thesauro Ecclesiae [illegible]
satisfactiones Sanctorum [illegible] [illegible] hoc modo [illegible]
[illegible] illas satisfactiones [illegible] infinite minoris valoris [illegible]
Christi [illegible] infinita.

[illegible] notanda hoc loco [illegible]
et Sanctorum [illegible], non in thesauro Ecclesiae [illegible]
satisfactiones [illegible] merita [illegible] infinitum [illegible]
a Deo [illegible] [illegible] Sanctorum [illegible] satisfactiones

A satisfactione p Indulgias. 514.

De Thesauro Ecclesiae, in quo fundantur Indulgiae.

Disp: 14. Sect: 2.

quæ merita quæ supponunt a Deo Pontifice quod et ipsa
adeptæ sunt. Nec in veteribus scriptoribus ita aliquis eo
ad obtinendum thesaurum Ecclesiæ, Xti. Dei merita et satisfactiones
ut sine illis negarent Deum et immediate subiecto illis
indulgeri, quibus a solis illis reponerent satisfactiones, sed ad
sufficiunt ad concedendas aliquas indulgentias, ut ex dictis.

Dixi: Deum et immediate, id est, remote et mediate ingressu
ad donum gratiæ, adeo in [illegible] illis Dei acceptatis
factus Deo et Hominibus quod tanquam mediis sedentes
et sine meritis Xti. indulgeri subiecto a Pontifice. Xti. ingressu
Xti. circa thesaurum Ecclesiæ, quod Deum et intercedit [illegible]

Dubium I. Quo sensu dixerit Clemens 6tus in Extrav.
unigenitus de quo antea disputatur, ad thesaurum Ecclesiæ con-
tinere merita tam justorum a primo usque ad ultimum existentium
non ad delendas quam quas debitas et commutandas pœnas
hujus vitæ, et multis justis et laboribus impositas, sed
et in illo thesauro reponi Deum. Re Pontifice [illegible]
accepitur late et quo ipsorum sanctorum laboribus impositus
meritis, et a justis, adeptis et non accumulatis, id est, non
erant aliquas superflues satisfactiones. Certum a. o. extendere [illegible]
baptismum nostros ad thesaurum Ecclesiæ reponere Deum.

10 Dubium II. Quo sensu idem Pontifex in eadem
extravagante dicat, et id quod in illo thesauro minuat
aut contraxit his [illegible] Ecclesiæ merites, id est quod
ex eo supplicio habuerit ad justitiam tanto magis esse
illo thesaurus, ad id ostendit videlicet multos Deum addi-
dit, et id reponent in thesauro Ecclesiæ ac appetere
quod Pontifex habuerit id ad justitiam ad [illegible]
semitas esse modestiæ ac veniæ. Re Pontifex
elend velle dicere quod multos ex omnibus et [illegible]
agere quod, et ex illis quæ justitiæ et multa [illegible]
in quibus sunt satisfactiones angelicæ, et [illegible]
thesaurum Ecclesiæ.

Dub. 3. Vtrum.

Satisfactio p. in §15. Indulgiæ.

Quæst. 3. Utrum non solum satisfactiones electorum non regantur pœnæ eorum, quorum fuerunt magnæ sanctitatis et habuerunt multas satisfactiones quæ non sibi indigebant, neque illi applicuerunt regnantes in thesauro Ecclesiæ. Respondeo quod illæ absolutæ fuerunt, habuerunt n. illa opera hunc ordinem quod ergo ad satisfactio non abundabant ad gratiam obtinendam quia omnis omnis virtutis b. equivalentes mutuo et fecit illam ad illam omnis, ut ipsi in illo damnatio, cuius satisfactiones applicabit omnibus hunc ordinem ad ordinem gratiæ multi quorum prima labia veniæ adquirendo defecit, tu existione contingere istud, qui mereto satisfactionem et regnantes accumulo in thesauro Ecclesiæ ordinatio Dei, quo videntur indigni regni, futuri aperuit in mia Dei, ergo dicitur de satisfactionibus omnibus ordinem quæ existunt in quo mortalitatis hic n. a thesauro Ecclesiæ excludunt n. ad et in illis quibus non tantum videtur Jonathas ordinatus aut rectitudinis ad statum gratiæ.

Quæst. 4. Utrum thesaurus Ecclesiæ ordinentur ad legem veteres. Respondeo. Ante omnes oportet supra thesauro Ecclesiæ quæ gratias satisfactionis ipsorum, illo ut ad ipsum. Si fuerunt tu in ea lege absolutæ indulgentiæ, qui illi privilegium conferebat soli Ecclesiæ. Et si ita gratias concedunt indulgentiæ quæ distribuuntur in satisfactionibus Christi, qui Petro, et sic adepto solum Christi adepto tu Petro, et ad hoc in quo fortitudinem ad distribuendum et dandum. Respondeo ad, ad quæstionem ad inventa, quodlet n. a vita Christi Jonathas sibi fecit distribuere ex autem quia tu illi satisfactionibus Christi Petro. Ergo ad illa quæ ipsum Petro. Respondeo Jonathas, est Jonathas in vitae ad gubernandum Ecclesiæ adeo, illo privilegium de quo nobis ex nullo capite ordinem Jonathas qui contulere.

De Satisfactione p indulg. 16. gias.— Cuius potestatis sit concessio Indulgiarum, et quo sensu eae concedantur. Disp. 14. Sect. 3.a

Qu. 6. An thesaurus Ecclesiae dispenset m. alio modo quam per indulgentias. Resp. si loquamur de thesauro Ecclesiae prout continet merita et satisfactiones Xti, dispensari m. per Sacramentum quotiescunque sive culpa, sive poena remittitur ex opere operato; si vero loquamur de illo thesauro prout includit satisfactionem, non dispensare saltem in ordine ad satisfaciendum nisi per indulgentias, licet non possent m. dispensari per Sacramentum obstat tamen sensus Ecclesiae supponentis per illa non applicari nobis nisi merita Xti. Dixi: saltem in ordine ad satisfaciendum quia in ordine ad impetrandum saepe nobis applicant merita, licet per modum meriti de congruo, tunc sit quod Ecclesia per interpositionem aliquid a Deo per nobis postulat, sed hic effectus ut supra monuimus non est infallibilis.

SECTIO TERTIA.

Cujus potestatis sit concessio indulgentiarum et quo sensu eae concedantur.

Duo hic sunt controversa. 1. An potestas concedendi indulgentias sit ordinis an jurisdictionis, an utriusque. 2. An quod Pontifex concedit indulgentias habeat se per modum judicis absolventis a poena, an vero solum per modum praelati liberali offerentis subdito praeterea quo possit suum debitum apud Deum exsolvere.

Dico 1. Potestas concedendi indulgentias non est potestas ordinis, ita D. Thomas et plerique Theol. Probatur quia Pontifex antequam sit Sacerdos potest concedere indulgentias, ergo. Ratio a priori est, quia concessio indulgentiarum non est actio Sacramentalis, ergo non requirit ordinem.

15. Obj. Potestas concedendi indulgentias reducitur ad potestatem absolvendi a peccatis, indulgentiae non liberant a poena contracta per peccatum, ergo est potestas ordinis. Confirm. per indulgentias remittitur poena in injuncta in confessione Sacramentali, ergo potestas concedendi indulgentias includit potestatem Sacerdotalem. Resp. ad argum. negando ant. Rades quia circa solum extendit ad absolutionem a culpa, a poena vero temporali non alio modo absolvit, quam imponendo poenitentiam per ipsis peccatis, quae fuerunt sufficientia, indulgentiae vero neque absolvunt a culpa neque a poena de potestate ab ingressu

Cuig potestas sit concessio Indulgiarum, A quo sensu ea concedantur?

D. Sakis fruit. 517. ore Indulgiis

ad imperium Mitis Sacra ad eorum qui absolvit a culpis; alio modo ita potest alis concedi a reduxit ad ordinem Ecclesiae Ac Deinde ipsam. Ime a solo Papa quod indubiae, ordinem ad operandum Deo ordinis, n. ad Sancta excludere indulgentia, tantum Sancta in quibus conservandi copia et imperium Dei et obtinendi remittere a culpa poenali.

102

Dico 2. Potestas concedendi indulgentias, supponit ipso quoque jurisdictionem ipsam ta concessio indulgentiae n. Ipsa jurisdictionem. Prima quae a certa; nemo n. qui concedere indulgentias ait illas aliquod jurisdictionem ipsum. Sed ipsa potestas ab jurisdictione Ipsi dicti et mandare, Ministerio, et ministrare, absolvere, et alia quilibet ejusmodi alia a concessis indulgentiis. Cont. ita superiori denat subiiciatur, ut nunc, ut pari facere de omnibus aut ut ipsum debitis, nonnunquam quod indulgentiis, ut, ejusdem curae, et Divinae potestatis, alia quae ex non dicitur) eodem modo ita se Jurisdictio concedere indulgentias.

Dico 3. Concessio indulgentiae si ipsi se et modo absolutae a pena, s. quoad et modum solutis. Sta Ecclesiae Romanae. Ehrardi, et multis alii: ipsa Ipsetum sed ipse Emilia et relaxet. Prob. 1. ex Jurisperitis indulgentiae Ita de thesaurus Ecclesiae certa particulari alii tamen et ita, quod ita et se Ipsa et modo et ea ratione ad indulgentiae n. ipsi et modo absolutis, s. ita et modo solutis ipsum ita ex deputatis Clementis VI. in extravag. unigenitus et Leonis X. in Bulla Ipsa Lutherd. Prob. 2. quia ipsa nullo modo subiiciunt Pontifici et Ecclesiae, ita Ecclesiae et quae et ipsi et modo absolutis et solutis indulgentiae n. ipsi et se ita et modo absolutis et solutis ipsum Prob. 3. semita, cuiusque Pontifex a ipsi ne impedirent, et ita fuse quod aut aliquid ne habere a Jurisprudentia quae ita subiiciunt Pontifici aut Ecclesiae Prob. 4. Pontifex dando indulgentias applicat omnia de thesaurus Ecclesiae quae ipsi et quae et ipsi habent a pena, ac ipsi applicare ita absolutio quae ipsum a pena et ipsi et nunc supplicia et ordinem. Prob. 5. ita ipsi Pontifex concedit indulgentias ad quae applicandas et ipsi et alii

D satisfactio
F indulgentiae
518.

Quis possit sibi cessio Indulgiarum, et quo sensu et quantum?

Disp: 14. Sect: 3.

Ubi a' Ecclesia non a' gerat modiatis, et solo Christi Sanguine
Q te l. Q alio applicare nut Q se, sed ideo Christus concessit
dit indulgeat cum limitatione ut a' gerat applicari his Ecclesia
tunc n. si se Christi ministri Petro et successoribus suis
cui ea dicit, ut a' gerat et applicare exhibendo, absolvendo
vos, l. tui ad liberandi servos. Obj. 2. Q indulgeat omnes
defunctis a' sint se Q modo absolutio, i. tui Christi ut mors
fatent in oti Ecclesiae, qui ide dicitur de indulgentiis, quae
dicunt vivis. Obj. denique si hae res non sunt concessae
quomodo Pontifex a' sibi sibi jurisdictionem usurpavit addere
nec stipid absolvere quod tui sibi impossibile indulgentiis
ordo sit et applicando Q se, de thesauro Ecclesiae tui gratia
ad solvendum reatum pari a' se contrahendo.

Obj. 1. Concessio indulgeat se opponit
juxta dicta n. 16. juris dicipio, qui sit Q indulgentiis
Conf. X. In cap. Q Autem de indulgentiis, dicit Pontifex indulgentiae
ea judicem, qui nemo legat aut absolvat nisi a' magis
dice. sed dicit restitutio concessa in reformatis decretis
Ecclesiae solum extendi ad subditos, qui absolvi a' qui gerat
ergo concessio indulgeat e' ad absolvendi. Confirmatur
ergo: Sicut n. si rex alicui dederit potestatem
tui in suos subditos, illa distributio datis supponit ejus
jurisdictionem, a' tui est ad jurisdictionem, sic ide dicitur de
indulgeat. Ad Conf. Q Pontifex a' sed tuae
definitive, i. tui operative. Quae cotidie ex Christi ordinatione
et ea nemo potest ea tradere thesaurum, quae ut ab
vere sedet potest n. Pontifex concessio sibi indulgentiis
dare quod illa nemo Pontifex qui nemo legat aut solvat
nisi Ius a' judice in bene allegari Q Christi mea.

Obj. 2. Ubi dedit Petro Christus legendi et
vendi, sive aperiendi et ligandi et claudendi, ergo ad hoc sibi
Petro absolvere a' dignis sibi Christi. Ergo. Confirmatur
Ubi dare Ecclesiae Christus ut a' solum applicare de thesauro

de thesauro Eccla pretium sufficiens ad solvendum debitum
pœnar, ver m. ut suo nomine ab illis pœnis absolveret, sicut
de facto absolvit a pctis, qd dictum e ita fecisse de facto
R. ad argum negto minore: rare e, qa potestas ligandi et
absolvendi data Petro a Xto respicit forum sacramentale potestas
a. aperiendi cœlum sufficiter explicat p potestate applicandi
de thesauro Eccla tm, qatenus regr ad solutionem pœnar ab ingressu
cœli impediunt. Ad Conf. R. negto ēsqn: rao sumenda
e, ex dictis p ēclusio

Obj. 3. Indulgeas vocantur absolutiones et remissiones
qd n. sunt se tm p modum solutionis. R. negto ēsqn: sufficit
n. ad hanc denominationem qd hanc ad functum absolutionis
mtis hac n. proveniat a Pontifice; s. a solo Deo

SECTIO QVARTA.

Quinam possint jure divino vel humano concedere indulgentias.

Dico 1. Solus Pontifex sit de facto jure divino
potestate concedendi indulgeas. Ita contra Phil. Obj.
qa soli Petro et ejus successoribus dictum e a Xto. Pasce
oves meas, et regimen Eccla, pure monarchicum, in quo
potestas gubernationis ordinaria e penes solum caput, qd. Pa.
Pontifex hanc potestatem delegare alijs sibi subditis cuicunque pla-
cuerit, m. fœminis, qa fundatur in jurisdictione, et cum sit
actus ordinis sacramentalis exigens aliquem speciale characterem aut ex
cessione pt exerceri a Pontifice l. praeceptum, l. praecepto aliunde
prohibet qdo defe jus canonicum hanc potestatem [illegible]
bus, qa e muneris Ecclici, ver cum potest Pont. illud jus
ut potest hunc revocare, pt m. cuicunque saeculari dare
potestatem concedendi indulgeas.

Ex his

A satisfactio p indul: 520. gias. —

Disp: 14. Sect: 4.

Quanam point Jure Diuino l. hao gcedere Indulgias?

Infero 1. Conc. grate n. poe jure divino ocedere indulgeas. Rao e, qa vivente Pontifice, n. ho Conc. ullo authte nisi fuerit ex eius vlte congregatus, illius Pontifex pse l. p suos Legatos presideat. Sede d. vacante n. ht ullu prorsus jus ne qdo ad eligendu Pontifice (hoc n. pertinet ad solos Cardinales) nisi fortasse in ordine ad negotia q tunc occurrunt, et quor determinatio usq ad electione Pontificis differri n. pt. Dixi: jure divino qa jure humano fue qbdam Concilijs concessa facultate dandi indulgeas pt ex Conc. Basileensi sess. 24.

Infero 2. Neq Eppos ex jure divino hro potte concedendi indulgeas. Rao e, qa Clemens 6. in extravag. unigenitus, clare et expresse dicit, soli Petro ejusq successoribus concessu ee hunc thesaurum fidelibus distribuendu.

Objicies. Jurisdictio Eppor e de jure divino l. huic e annexa potte concedendi indulgeas, qd Conf. coe axioma e: qdqd pt Pontifex in ursa Ecla pt. qlibet Eppus in suo eppatu, atq Pontifex pt de jure divino dare indulgeas p tota Ecla, qd m. Eppus p suo Eppatu. Rs ad argtm dnto majorem: jurisdictio Eppor e de jure divino pte et immediate ita ut ipsemet Eppus dederit illis p se authte gubernandi Ecla nego, remote et mediate in qntu Eppus instituit gradu Eppor, presbyteror, diaconor, n. et obligavit Pontifice ut p ipsos gubernaret Ecla adeoq daret authte huic gubernandi competente puta ferendi leges, absolvendi a pctis excoicandi n. ocedo. Vel ne qdo in hoc sensu potte gubernandi Ecla includit potte concedendi indulgeas, qa n. e pse necessaria ad gubernaoe Eppatus cu sit minoris momenti et n. tangat substaa salutis aeterna. Ad Conf. Rs illud axioma n. ee urbi verum, na Pontifex pt simplici sacerdoti dare potte oferendi sacrtu Confaois, n. ite Eppus in suo Eppatu.

Dico 2.

Quare potest Iure Divino vel hão concedere Indulgiás.

Patisfactio sect. Indulgiás.

Dico 2. De Iure Divino potest concedi indulgentiam
ex parte ipsius et ab ipso Pontifice. Pp
ex dicto Scriptura Dei. Ante generalem Synodum
n. ita ipse a Christo summo Pontifici a suffraneis
ecclesiae valide indulsit, ita. comparando Petro cum aliis
Apostolis legi, n. tu effiere ut Pontifex valide indulgeas
ipse, nil cognovit. n. videt ta rem ad generalem Synodum
modo comprehendi cum Pontifici quidem suffraneis
et introduxi ipso vicario sed n. contradicente, hinc a. omnes
bonos et doctos totius Ecclesiae n. Ecclesiae
legis cogni. Pp. n. Pp. ex Ecclesiae Generali Synodo

Iure Divino ordinario Pontifex concedit indulgentias
Pp. valide ta. limitata, non n. solo vicario indulgentiae
unicuique die quo consecrat Ecclesiam, et Ecclesiae Pontifex
die anniversario dedicationis ejusdem Ecclesiae quotidiana
alias notabile ea occurrit. Verumtamen solo hic indulgentiae
et ejus usus, nec ad defunctos. Sed Pp. ex cap. cum de poenis
et remissione, in fine capite Pp. unde ecclesiae totius potest
se n. extendit, ubini labor deficit, attinendo ex Ecclesiae
quo debent visitare, quo eadem n. concedunt indulgentiae
subditis in tali loco degenti. Majores hisce indulgentiae
Pp. concedere reservant sibi Pp. ex citato cap. cum de poenis
addit hic ratio. Pp. Indulgentiae et suffragia indulgentiae
quae ipsi Deus Ecclesiae fuere n. veranf, et Ecclesiae clavis
merito et quidem subjectis enervat. ex quo apparet Pp.
illum longiores indulgentiae indulgentiae

Cetera cum Potestas concedendi indulgentias primat
Pp. sit ordinaria et n. delegata ut potest iure ea
annexa in Pontifice dignitati Papali, sed Pp. dele
gare cuiquam Episcopo indulgentiae quae sibi a Iure Divino Pp.
concederet Ungaria indulgentiae quae sibi a Iure Divino Pp.
n. est an concessio quotidie et diuturna quo ad tempus Pontificum
multi graves PP. apud Pontifices solum quo ad quotidiana

Dsatisfactio p indulgias. 5

Disp: 14. Sect: 4.

Quam point Jure Divino vel hão gcedere Indulgias?

qa utile (ut hr regula juris 37.) n' dr vitiari p nulla
mxe qdo utile pt separari ab inutili. Ut porro Eppus
ocedere poit indulgeas n' reqr ut sit consecratus, dr tn ee
a Pontifice confirmatus, nec sufficit qd sit electus, dr insuper
n' ee excoicatus, qa tunc subtrahit illi dicta potestas, dr
ea hre vera jurisdictioe in suos subditos, unde n' sufficit
ee solu Eppu titulare.

Id dictu de Eppo idem illige de Archieppo,
pt vo hic n' solu concedere p dictas indulgeas in suo Archi-
eppatu ver' m. in aliis Eppatibus sibi subditis ut pt ex
concessioe Honorij Etij: in cap. nro, ubi n' fit ulla limitatio
ad tempus quo dictos Eppatus visitat. Ad idem m.
dictu sit de Legato Aplico incertu. Multi Eppalis
affirmant, qa Legatus in sua Provincia e judex ordinarius
ut pote instar Pconsulis, Put pt ex c. Legatus de officio
Legati in 6to, et hr aliqnto majore potte, qua Archieppus
aut Eppus, ut docet Abbas, c. 1. n. 2. de officio Legati
Cardinales hre potte concedi indulgeas 100 dierum
docet Ludovicus Bellovini tract. de indulgeis, n. 34. et
Diana pte 1. trac. 2. resol. 6. qd. tide de sumeno patiario
docet Paludanus dict. 20. qo. 4. ar. 2.

Dati Eppo inferiores cujusmodi sr Abbates, Primi
Religiosi, Provinciales et Grales Ordinu, esto hant dispo-
tate qsi Eppalis n' hnt tn spectato jure coi potte con-
cedendi indulgeas, ut Eppat textus in cap. accedentibus
de excessibus Prælatorum, et tradunt cotes Doctores.
Ex privilegio tn speali solet ejusmodi potta, multis datis
competere. Hinc de fo Provinciales Ordinu mendicantium pnt
in fine visitaois suis subditis concedere indulgeas plena-
rias, q' pottas ut pote vivae vocis oraculo, etsi fuerit ab
Urbano 8vo revocata, e tn (ut docet Casarubios) iter restituta.

S. 5 De foa

Disp: 14. Sect: 5.

De Forma, subij concedi debent et solent Indulgentiae.

Assertio facile et sm. 523. Bulgen.

SECTIO QVINTA

De Forma subqua concedi dnt et solent indulgentiae.

105

Circa hanc fund. Prij d. Non ad eam sequuntur
dnt certa vbi sicuti ad fund. Pontifi. Regulae.
Nulla certa fed Ordinarij, sufficit, si Fiat signum exte-
rius Confessor aut si cui sua Gratia Indulgentia vel Indulgent.
Ex eo fit quod Nonnulli Ante Incultati Ecclesiae indulgentiae
Quod mori yldo dti: Ecclesiae, Ecclesiae Ecclesiae
Indulgentiae et indulgeat, qa ti ta fere Fuitum absolutionis
gm. i. Ecclesiae.

Quidnihor an Ter signum externum ita sit necessarium ut
Pont. concedi indulgentiae, Qd solo vbo interiori Pontifici. Respon-
detur signum externum. Nec sumenda o' ex dictis Pri, et Ecclesiae
indulgentiae o' ut Gradus, a Jurisdictione Ecclesiae, ex Gratia mere
et ex Favori Ecclesiae, adeo, et declarari extern, nec Ecclesiae Fuitum
aliter Ecclesiae Ordinari circa Ecclesiae indulgentiae, qua cum aliis
Ecclesiae Ecclesiae concessae a Deo Pontifici, qd ut, ita ex dnt dele-
ran. aliqua signo externo.

Obj. Qm Pontifex solo vbo interiori applicare 30
alii ordi. subiectis ex Pont. concedere indulgentiae, ita ergo
in veritate Pont. solo vbo interiori applicare Ecclesiae
Fuitum Xti et Ecclesiae Ecclesiae Ecclesiae indulgentiae.
Confirmatur quia Ecclesiae indulgentiae a Ecclesiae
ad alia Ecclesiae, Ecclesiae a Ecclesiae signo externo Ecclesiae
ad aliqm aliqd signi: nec dicitur, qd qa applicatio subiectis
Ecclesiae Ecclesiae aliq Ecclesiae, aut aliqd adhuc
Ecclesiae Ecclesiae decernere Ecclesiae vbis in ordine ad Ecclesiae, et Fiat mi
Ecclesiae mere subiecta applicare, nec Ecclesiae ex Ecclesiae
indulgentiae. Et 1. Pont. Pont. sine illo signo externo
concedere indulgentiae ita qui Ecclesiae mere et solo Ecclesiae
Pont. Ecclesiae et Ecclesiae. Nec Pont. Ecclesiae nec signi
ran sumenda o' ex dictis in Prio Ecclesiae quod.

D. satisfactio p. Indulgias. 524.

Disp: 14. Sect: 5.

De Formâ, sub ij gledi debent et solent Indulgiæ.

Qu. 3. An in concessione indulgeat debeat necessario exprimi quantitas et qualitas indulgeat, puta quadragenas, septenas, aut plenaria; an vero sufficiat id declarari verbis in communi, v.g. concedo tibi indulgeas. Resp. non sufficere s. dicere exprimi quantitatem et qualitatem indulgeat, saltem generaliter, v.g. concedo tibi indulgeam quam primum, l. quam tu potes lucrari, l. juxta indultum mihi concessum. Ratio est, quia verba quibus concedunt indulgeat sunt quasi practica, et efficiens moraliter id quod sciant, cum ergo nihil possit fieri in communi, s. tantum in particulari, non dicitur sciens indulgeat in communi, s. in particulari.

Qu. 4. An quando verba quibus concedunt indulgeat aut potestas eas concedendi patiuntur laxiorem l. strictiorem interpretationem debeant accipi jure stricto, an vero favorabili. Resp. Suarez cum multis docet quando concedunt indulgeat faciendam esse in sensu latè, quando autem potestas concedendi indulgeat faciendam esse stricte. P. vero Coninck dicit inter indulgeas pro vivis et indulgeas pro defunctis, priores ait esse juris stricti, posteriores juris favorabilis seu lati. Ego Resp. tam potestatem, quam ipsam indulgeat concessam esse favorabilem et latè interpretandam, nisi forte in aliquo casu ex particularibus circumstantiis aliud concludendum sit. Ita Glossa in Clementina unica de reliquiis et veneratione Sanctorum, verbo confessio cui accedunt Henriquez, Bonacina, Vobad, Palaus et alii. Ratio est, quia beneficium principis (ut docet cap. olim de rescriptis lege ultima ff. de constitutione principum) latè est interpretandum quatenus fieri potest absque praejudicio Ecclesiae, atque potestas concedendi indulgeas, quam ipsa indulgeat sunt magnum beneficium a Christo Ecclesiae collatum et non cedunt per se in ullius praejudicium. Dixi: per se, quia nihil refert quod per accidens possit per illas enervari satisfactio seu praemia sacramentalis, et hac ratione turbari disciplina Ecclesiastica, nihil enim est in rerum natura tam bonum quod non possit per accidens esse occasio alicujus mali. Obj. Concessio in

De formā, seu quæ gradus debent et solent Indulgiæ.

De satisfactione per Indulgias

§ 1. Concessio indulgentiarum continet dispensationem in jure [illegible] et distributionem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Conf. juxta regulam Cancellariæ 17. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] concedunt [illegible] [illegible] ad 20 annos. [illegible] indulgentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alium indulgentiam [illegible] [illegible] [illegible] in concessione [illegible] [illegible] [illegible] facta mentio [illegible] juxta regulam Cancellariæ 58. [illegible] [illegible] indulgentiam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] stricte. [illegible] [illegible] [illegible] concessio indulgentiarum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distributio, [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beneficium [illegible] late [illegible] interpretandum [illegible] Conf. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] forte in aliquo casu [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] valet [illegible] indulgentia [illegible] valeant, quando sonant [illegible] indulgentiæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quando sonant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] acceptione. [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] privilegia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], juxta caput privilegium, [illegible] [illegible] et caput [illegible] de privilegiis.

Qu. 2. An [illegible] concedit indulgentiam plenariam [illegible] [illegible] mortis, debeat [illegible] [illegible] [illegible], an vero sufficiat [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] regulariter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolute [illegible] [illegible] [illegible] concessa [illegible] [illegible] valet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de indulgentiis [illegible] regulariter, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mortis [illegible] [illegible] forte [illegible] [illegible] [illegible].

§ 2. Pontifex, ut [illegible] [illegible], [illegible] concedere indulgentias [illegible] [illegible] [illegible] jurisdictionem [illegible] [illegible] [illegible] mortis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

Ad satisfac-
tionem p. in 526.
dulgias.

Disp: 14. Sect: 5.

De forma, sub q̃ gradi debent et solent Indulgentiae.

R. negto ūsqm. rāo ē qa p articulū mortis a illiq̃ in-
stans mortis phyē s. morale. h. e. illud qd separandū ac-
pore antecedit, et in quo ager adhuc vivit.

35. Qu. 6. Utrum et quomodo differant inter se indul-
gentiae plena seu plenaria, plenissima, plenissima et Jubilaeum.
Ad. Navarrus et ex eo Reginaldus, p plena illigi illa qua
remittit poena debita solis pctis confessis, p plenior qua
remittit poena debita omnibus pctis mortalibus tam confessis quam non confessis
et sb venialibus confessis, p plenissima qua remittit poena debita
omnibus omnibus pctis tam mortalibus quam venialibus, tam confessis quam non confessis.
Ver. R. probabile quod ee fuit olim distinctio inter indul-
gentiam plenam plenioremque et plenissimam, prout colligitur ex extravag.
antiquor. de poenis et remissione, ita scilicet ut una plus caret quam
altera, ver. juxta modernum stylum curiae Romanae multorum an-
norum usu, et eorum sapientum judicio atque auctoritate roboratum idem
scilicet indulgentiam plenam et plenissimam, h. e. relaxationem omnium poenarum
quas quis in purgatorio luere dicit, solumque addit illos terminos
ut magis declaret mens Pontificis, tunc a. juxta communem
censet concedi indulgentiam plenariam quae non addit signum aut ibi
determinans tam ad remissionem pctis poenae, tametsi Lesana et
Sanctarelli doceant utrius asserentes stylum curiae Romanae
et regulas Cancellariae Apostolicae hoc, quod cum indulgentiae plenariae
sint difficilis concessionis, non illigant concessae nisi expresse expri-
mant, vox Jubilaeum, sub indulgentia plenaria bene addit
de remissione poenae, s. alias aliquas gratias, puta potestatem eligendi
Confessarium, absolutionem a reservatis, commutationem votorum non reservatorum.

SECTIO SEXTA

Reliqua Dubia circa Formam indulgentiarum Solvuntur.

Quaerit 7. Cum p indulgentiam plenariam illigat
remissio omnis poenae pctis debitae, cur nolitis in eius concessione
addant aliqui dies, menses, aut anni. videtur n. illa additio

Reliq dubia circa formam Indulgentiarum soluuntur.

Satisfactio per Indulgen.

107

additio ee prorsus superflua. Rx cum P. Suarez illa additio fieri, l. ut per modum suffragij possint applicari per alijs, l. ex cere tempus, quoque post obtentam plenariam indulgentiam iterum lapsurus e in pctm, et novum debitum pœnar purgatorij obtinebit.

Qu. 8. Quid in concessione indulgentiar illigat per carenas, quarantenas, quadragenas, septenas &c. quod per dies menses, annos decem, sc. 100 mille &c. item quod per remissionem dimidiae aut ctiae pti pctor. Primum quod ratio suppono antiquitus in Ecclesia fuisse detinatas pnias per certis casibus durantes ad multos annos, quae varijs annis scabant Carena, ut docent Suarez Bonacina, Palaget alij scabat pnia per 40 dies agenda in pane et aqua. Quadragena scabat pnia solenne quae cum luctuosissimis caeremonijs inchoabat die cineri, et durabat usque ad diem caenae Dni. Quarantena scabat pnia, in eo modo, jejunandi per quatuor dies. Septenae denique scabat pnia septem annorum, eamque variam per varietate delictorum, sive continuam sive interpolatam. Hoc supposito

Rx quod in concessione indulgentiar addunt Carenae quadragenae, &c. aut certus numerus dierum mensium l. annorum, sic ee sentum per tales indulgentias remitti totidem dies menses aut annos purgatorij, s. tm pœnar, quantum hoc deleviset si illas tot annorum pnias reipsa subivisset. Sed quod dicitur remitti dimidiam aut ctiam pte pctor, sensus e remitti tantundem pœnar purgatorij, quantum fuit delendum per pnias dimidiae aut ctiae pti pctor relentes. Ex quo apparet recte pro remissione ctiae aut dimidiae pti pctor addi certum numerum dierum, mensium aut annorum, quia tunc illud tempus superadditum relentes pnijs debitis reliquae pti pctor, sicuti a. incertum est quot dies menses aut anni pœnar purgatorij deleri possent per ejusmodi pnias, ita pariter incertum est, quantum pœnar purgatorij remittat per tales indulgentias.

Ex his porro.

Ad satisfactionem per indulgentias. 528.

Rotij dubia circa formam Indulgentiarum solvuntur.

Ex his porro Colliges 1. quo sensu ei qui non fuisset centum aut 10 millibus annorum duraturus in purgatorio potius nihil omnino conferri 100 aut 10 millium annorum indulgentiam quam illi potuit contingere, ut talis persona per sua gravia peccata mentem [illegible] determinare Ecclesiam multa millia annorum [illegible] aequivalent tunc illa indulgentia. Colliges 2. Est sane frequens illa phrasis, qua dicitur ocedi carenam aut indulgentiam de poenis injunctis, sensus non est, non solum remitti poenas quas tot et tot annos confessarius imposuit, verum illas quas imponere potuisset, quod itidem illegitimum est, quod Bulla imposuit remissionem [illegible] de poenis injunctis.

9. Qu. 9. Quid sit indulgentia concessa in forma Jubilaei. Re probabile est indulgentiam plenariam in forma Jubilaei addere suae indulgentiae plenariae ordinariae potestatem eligendi Confessarium, qui a censuris casibusque reservatis absolvat, et vota non reservata commutet. Ita Graffijs num. 29. Filiucius n. 264. Peyrinis, tom. 2. fol. 282. Moveor 1. quia non apparet alias ratio, quare ad plenarias indulgentias addere possit [illegible] illa verba: in forma Jubilaei. 2. quia Innocent. X. die 22. Xbris an. 1646. concedens omnibus Soc. Je. religiosis indulgentias in forma Jubilaei, addidit expresse hanc limitationem: citra tamen facultatem eligendi Confessarium, qui eos a casibus sedi Apostolicae reservatis quoquo modo absolvat. Quae exceptio frustra fuisset addita si indulgentia concessa in forma Jubilaei ea ipsa per se non includeret. Nec refert quod Pontifices dum ocedunt indulgentiam plenariam in forma Jubilaei, quandoque expresse addant facultatem absolvendi a censuris et casibus reservatis faciunt non hoc uti et alias saepius praecise ad perfectiorem mentis suae declarationem. Dixi: probabile est quia sententia docens, in forma Jubilaei nihil aliud scire quam eodem modo remitti poenas omnes, sicuti in anno sancto per eos authores [illegible] probabilior.

Qu. 10 Quid sit

Reliq. dubia circa Formam indulgiarum solvuntur. 529. A satisfactione per Indulgias.

108

Quaeritur 10. Quid scilicet indulgentia temporanea personalis realis et localis. Re perpetua est, quae occidit sine ulla temporis determinatione et limitatione. Temporanea, quae non durat ultra certum spatium temporis. Personalis, quae occidit personae, quae quasi secum defert quocumque perficiscatur. Realis, quae occidit et affigitur alicui rei puta multitudini imagini altari etc. Localis denique est, quae dat dependenter a certo loco ita ut extra illum locum non possit ipsa obtinere, cujusmodi sunt indulgentiae, quae occidunt templis sacellis oratoriis. Circa indulgentiam localem ulterius quaeritur solet, An pereat destructo templo vel sacello. Ad quod Re certum est perire si ejusmodi loca non reaedificentur, si a paulatim et per partes destruantur et reaedificentur sicuti manet moraliter eadem Ecclesia, ita et eadem indulgentia. Quod itidem Suarez affirmat, quod tota Ecclesia sit destruitur, et nunc iterum reaedificatur. Imo Layman idem putat dicendum (ut pote in quaestione observatum) quod Ecclesia destruitur auctoritate Episcopi vel Praelati ea lege ut alio loco reaedificetur servando eundem titulum et patronum. Solet m. circa indulgentiam personalem inquiri, An indulgentia concessa alicui civitati comprehendat m. Religiosos et Clerum ibi degentes. Ratio dubitandi est quia interdictum civitatis non comprehendit Clerum nec Religiosos, et hi posteriores non sunt subditi Episcopo, unde non videntur posse participare indulgentiam concessam ab Episcopo, huius n. jurisdictio extendit se tantum ad subditos. Verum Re affirmative. Ratio est quia supponendum est Ecclesiam velle in mixto tale favorem praestare iis, quae primo loco ad illam pertinent, ejusmodi sunt Clerus et Religiosi. Ad rationem vero dubitandi dico ideo nec Clerum nec Religiosos comprehendi sub interdicto civitatis, quia non Civitas ad illos se non extendit in odiosis, sed tantum in favorabilibus, quod itidem dicito de Religiosis, tamen sint exempti ab Episcopo quo ad odiosa, non tamen quo ad favorabilia.

Denique circa indulgentiam temporaneam quaeritur, An indulgentia alligata alicui festo transferantur m. cum ipso festo. Suppono non esse quaestionem de festis a tota Ecclesia in certum diem quasi perpetuo translatis, cujusmodi sunt festum vel Nortenti quod Urbanus [illegible]

A satisfactio p Indulgias.

530. Reliqua dubia circa formam Indulgiarum solvuntur.

a die 6. Julij transtulit ad diem 11 Julij. Et festum S. Dnici
qd Paulus Stus a Sta Augusti transtulit ad 9. ejusdem, cum
his n. festis translatis esse indulgeas nullum est dubium qd
itidem illigo de vigilijs Stor hntibus annexas indulgeas, si
ea cadant in dnicas ideoq ex vbis Eccla transferunt in
Sabbathum antecs. Hoc supposito circa festum hoc illo
anno p accns translata, n. transferri cum illis indulgeas do-
cent Fagundez. Azor. Portel. Peyrinus et alij contra.
Ego vo existimo utendum ductione. Unde R. 1. qdo festum
transferit, n. solum quo ad chorum, ver m. quo ad forum transferri
indulgeas. Ita Sylvius in varijs resol. vbo Indulgeas. Et
Diana pto 6. trac. 2. resol. 31. Ratio est, qa talis indulgeas dat-
tur in usum populi, cui publice intimat ejusmodi translatio
tum ad augendam celebritatem illius festi, atq devotioni populi
et augendae festi celebritati tam bene servit dies in qua
transferit solemnitas fori externi, qm dies ppij go. Excipe
ab hac regula si indulgeas determinet p se et n. tm p accns
ad certum diem anni aut mensis, tunc n. m certum videt in-
dulgeas cum festo n. transferri. Secus putare dicendum quamvis
indulgeas fuerint determinata ad diem mortis depositionis aut
translationis alicujus Sancti, qa hos dies n. ita stricte accipi
ab Eccla pt ex eo, qd quocunq die ejusmodi festa celebrent
semp Eccla in officio canat; Hac die latus meruit beatas
scandere sedes.

R. 2. qdo festum transferit solum in Choro et quo
ad officium divinum n. transferunt indulgeas, s. Sancti obtineri
die ordinario. Ita Lessius et alij. Ratio est qa n. supposita
tali casu suffons ratio praedicti a cor ppietate et sensu vbi quod
concessa est indulgeas, et in dubio melius est servire vbis edicti
juxta textum lege 1. ff. de exerc. actione. Excipe ab hac re-
gula festa primarior Stor ordinum Religiosorum, puta S. Bene-
dicti Po. Thomae Aquatis Francisci C. Francisci de Paula
et sbm. Put pt ex Bulla Gregorij Ctis ubi de festo S. Fran-
cisci de Paula ita loqq. Cum festum S. Francisci de Paula

Quædam Dubia circa Indulgiam realem expediunt.

de Pauca post ostendam Pauchi solent circa dubia circa
quæ, ex indulgeū die quo facti sunt, bene consentiā
Fidelis ab pte. quod volunt et laetantur et tractate ē
ordinē. Ego notanda circa in dubio venit quæ ab
rem, q. indicant n' dubia venit in dubio, sed certiorē
Jonsfra immediate declarent. Hæc n. declarand ordinate
ad tria sta. Pauchi ex ea q. ex ea declaratione ut dicunt
sequ. Navarrus, Bonacina et plures juris peritis, subjicit
id Gonita et Lessius.

SECTIO SEPTIMA.

Quædam Dubia circa indulgentiam realem expediunt.

Circa ea indulgēs h.e. ea q. concedunt imprimis corona
rum, multis, rosarij, mediaq; et Sligi multa venit quæ et dicent indulgēs
de qb. ceno sabbi obiter ē agendum.

Quæres? An qto indulgēs dsp. ē celi quæ imprimis dulgi
cuntur ad benedictis regrat ut ita ne dicat aliqd dicto benedictis
et qm. ē certo indulgent. Respond. ē n. ōtra communem Doctor
in dicent Bonacina, Pellizar. et alij.

Quæres 2. Quid illiqd q. corona dicit, Dicta una corona
simplex et Rosarium, qto qd ē celi indulgēs. Ad q. corona dicitur
93. Pater, et ave Maria, in honorem ano, qto ē celi dsp. Pauca
dicta multi qto illiqd sibi qto qd Pauchi, Pauchi in illiqd qto
63. Ave Maria, qto Orbem 8 in qui indulgēt ordinarij, et qto
qd corona dicit ē ōtra qto rosarij. Corona simplex illiqd quam
corona sive dicit sive dicit una. Por Rosario dicit illiqd qto
Pauchi Pater V. h.e. 5 Pater, et 50 salutationes Angelicas, ita n. dicunt
apud Gonzalez Gilter et alios, eodem n. sensu accipiunt Pauchi
V. et Greg. XV. in celi ōne suae indulgēt et Vat. 8. in indulgēt ordinarij.
Illud solummodo hic observa q. licet celi in Confessione
sive 5 decadas Rosarij ut Corona n. quant. mortali non
alqd tria P. ea q. Confessarij n. consent ita Sacerdotes Regulares
ē n. lucrari indulgēs ceteris ut omnes exercere, quia ceteris
licitis et ita docent Bonacina, Lessius et multi alij.

Ex. 9. Pr.

De [illegible] [illegible] indulgentiar.

552\. Quaedam dubia circa Indulgentias realis expediuntur.

Qu. 3. An quando indulgentia conceduntur imaginibus [illegible] Pauli V. et [illegible], debeant esse imagines illorum Sanctorum quorum intuitu conceduntur indulgentiae, an vero sufficiant quorumcunque aliorum, sive canonizatorum, sive beatificatorum. Resp. sufficere quorumlibet Sanctorum non tamen beatificatorum, sed canonizatorum. Prima pars patet ex formulis indulgentiae Pauli V. et [illegible] [illegible]. Altera vero habetur ex eo, quod pro [illegible] regulariter [illegible] publice dato [illegible] sit talis, differt [illegible] canonizatio et beatificatio [illegible] quod per canonizationem [illegible] [illegible] fidelibus ut hunc [illegible] [illegible] et colere publice [illegible] [illegible] per beatificationem vero [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] et colere [illegible].

— Qu. 4. Qualis usus generaliter requiratur circa imaginem crucem etc. ut ea intuitu acquirantur indulgentiae. Resp. id colligendum ex verbis quibus conceduntur indulgentiae, in quibus haec poni solent: secum portans seu domi, penes se habens domicilium, ex quo colligitur aliquid requiri, ut quis rem illam apud se gestet, aliquando sufficit si illa habeatur in cubiculo suo apposita et coram illa orat, aut de [illegible] in oratorio suo quis orat. Ideo non conferunt indulgentiae ad [illegible] [illegible] non [illegible] illas si oraverit coram imagine ejusmodi indulgentiis [illegible] publice affixa in templo, sicut vero si domi aut in oratorio privato.

— Qu. 5. Num imago vel rosarium quo dicuntur lucrari indulgentias debeat esse tunc [illegible], an vero sufficiat si mutatum sit [illegible] vel [illegible], vel [illegible] aut [illegible] sublatum. Resp. sufficere de facto [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] c. 15. Dub. 3. [illegible] quod haec facultas solet [illegible] exprimi in multis indulgentiis, [illegible] [illegible] S. Caroli Borromaei et aliis [illegible] [illegible] ad religiosos, in quibus id exprimitur juxta caput [illegible] [illegible] in 6. [illegible] in [illegible] quod [illegible] [illegible] solet. [illegible] de facto [illegible] Clemens [illegible] an. 1597 [illegible] id [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] indulgentiis, non [illegible] [illegible].

— Qu. 6. Utrum uni et eidem rei sacrae possint applicari plures indulgentiae. Resp. affirmative. Patet ex eo, quia [illegible], tunc [illegible] [illegible] plures indulgentias ad quas lucrandas sua intentio, quod si [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex lege [illegible] [illegible] de [illegible] ubi ita decrevit. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debito satisfacere [illegible] [illegible] satisfacere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Qu. 7. [illegible] de

De conditionib. requisitis ex parte concedentis Indulgias.

De satisfactione per Indulgias

110

Qu. 7. Quanta debeat esse fractura l. ruptura crucis, imaginis, aut roserij, ut amittat indulgeas. Resp. dre esse tale, ut non censeat moraliter amplius esse id quod antea erat: ex quo regula plurimi casus resolvi potest.

Qu. 8. An quando ocedunt indulgeas alicui magna cruci aut agno cereo l. integro psalterio, et postea ex his fiant plures cruculae, plures particulae, plura roseria singula retineant sua indulgeas, sicuti retinent singulae partes agni cerei sua benedictione. Resp. negative. Ratio est, quia haec videlicet expressa mens Pontificum ocedentium indulgeas. Ratio a quod aliter judicemus circa benedictione est, quia per indiscretas benedictiones non ocedunt claves indulgeas, et principalis satisfactio enervatur, sicut per indiscretas indulgeas.

SECTIO OCTAVA.

De conditionibus requisitis ex parte concedentis indulgentias.

Dico 1. In concedente indulgeas requiritur essentialiter jurisdictio. Probatur quia Xtus ut patet ex sect. 1. non dedit Petro et ejus successoribus potestate concedendi indulgeas nisi dependenter ab officio pastorali, et authoritate gubernandi Ecclesiam ergo.

Dico 2. Requiritur m. essentialiter non solum ad licita ver. m. valida ocessione indulgeas causa seu motivum honestum et rationabile saltem juxta prudens et invincibile judicium Pontificis indulgeas ocedentis. Ita communiter Theologi. Probatur quia Pontifex in ocessione indulgeas non procedit ut dnus thesauri Ecclesiae, s. tamen ut dispensator atque non solum ad licita ver. m. ad valida dispensatione alienorum bonorum requiritur causa honesta et rationabilis (alioquin censetur dnus invitus) ergo. Dixi: saltem juxta prudens etc. quia non est presumendum Deum a suo dispensatore plus requisivisse, quam ut procederet prudenter et rationabiliter. Probatur 1. Facultas dispensandi in votis et legibus solum est ad prudente factum, et tamen valida est dispensatio esto fiat sine causa, ergo idem dictum de indulgentijs. Conf. 1. dnus tribuens famulo pecunia dispensanda inter pauperes, aut oeconomo ad providendum domui esto velit ea prudenter dispensari.

valida tamen est dispensatio mensis eleemosynae facta fuerit imprudenter aut oeconomus emerit aliquid superflua quod quando Reg. voluerit thesaurum Eccli. dispensari a Pontifice prudenter et ex causa rationabili, valida tamen erit illius dispensatio quando fuerit facta imprudenter et sine causa rationabili. Conf. 2. collatio beneficij facta indigno mensis sit imprudens et contra jus divinum est tamen valida quod m. concessio indulgentiae. Ad argumentum autem confirmatio negando consequentiam; ratio disparitatis sumenda ex [illegible] quia circa concessionem indulgentiae colligimus tamen ex consensu [illegible] tum ex declarationibus Pontificum Clementis 6ti in extrav. unigenitus Martini V. in Bulla quae dicitur post Conc. Constantiensem et Leonis X. in decretali ad Card. Cajetanum, ubi ad validam concessionem indulgentiae requirunt causam honestam et rationabilem. Ad illa circa collationem beneficij facta indigno, et indulgentiam concessam sine rationabili causa illa m. esse dispositione quia ex irritatione talis beneficij gravia sequerentur incommoda quae non consequuntur ex irritatione indulgentiae. Neque collatio beneficij facta indigno est contra jus divinum quod male supponit argumentum, s. contra jus instituentis tale beneficium.

Obj: 2. Ut Sacramenta valide administrentur non sufficit prudens judicium de potestate conferendi aut dispositione sufficienti ejus cui Sacramentum confertur, quod neque ut valide concedantur indulgentiae sufficiet prudens judicium Pontificis de causa honesta et rationabili. Ad negando consequentiam. ratio disparitatis est quia Reg. pro valore Sacramentorum determinavit mensuram, item certam materiam ac formam sicuti et dispositionem ex parte suscipientis quae ad speciem l. individuum, motivum vero ex parte concedentis indulgentiae solum requisitum prudenter dispensetur thesaurus Eccli., quod eodem modo sit, sive motivum honestum sit re ipsa tale, sive solum apparenter.

Dico 3. Ad licitam et validam concessionem indulgentiae non solum requiritur causa honesta, verum m. proportionata quantitati indulgentiae quae concedit. Ita Suarez et communiter Theol.

et poterit Thli ipsa D. Thomae, docto, q̄ libet motivum honestum sufficere ad concedendas q̄scunq̄ indulgeās. Pbz: q̄a sicuti se hꝫ simpli ad simpli, ita magis ad magis atq̄ ad ōcedendas indulgeās simpli reqr̄ cāa simpli honesta ergo ad ōcedendas majores indulgeās cāa magis honesta. Rāo a priori est q̄a sicuti ad indulgeā simpli reqr̄ proportio inter cāa et indulgeā, ne dispensatio thesauri Ecclesiae fiat imprudenter, ita m. ad excessum illius. Conf. Ex ōtrīa sentia sequitur Pontifice ex solo affectu subveniendi aāb purgatorij q̄ sine dubio e affq̄ pius et honestus pōe ōcedere indulgeās plenarias applicandas oīb et singulis aāb purgatorij adeoq̄ una die evacuare purgatorium q̄d videt inconveniens, sic n. multum enervaret disciplina Ecclesiae, et cura vitandi pcta venialia, aut procurandi in hac vita opera satisfactoria.

Hinc porro Infero 1. Ad concedendas publicas indulgeās reqri cāa publica et ut ad privatas et personales cāa privata et pticulare. N. reqr̄ tn̄ ut illa cāa sit oīo spūalis, s. sufficit temporalis q̄ aliquo modo ordinet ad spūale q̄les sūt pestis, fames, bellum etc. hoc n. intuitu provocant hnes ad Deum orandum et alijs pijs operibus placandum. Infero 2. Posse contingere ut esto indulgeā ob defm cāa proportionata n. valeant ex toto, valeant tn̄ ex pte. Infero 3. Pōe Pontifice obeundum cāa dare modo majores, modo minores indulgeās, dummodo n. superent proportione cāa ob quam ōcedunt. Rāo est q̄a stante eadem cāa pt Pontifex nullas ōcedere, q̄o m. modo majores modo minores. Infero 4. In dignoscenda proportione cāa indulgeār n. ēe attendendum ad conditiones q̄ exigunt ex pte lucrantis indulgeās, pnt n. hic ut infra dicam obtineri sine oī ejusmodi conditione s. ad motivum quo fuit Pont. inductus ad indulgeās largiret.

D satisfo Aie p in 536. De gdilionib. reqsitis ex pte gcedentis Indulgiás.
dulgias.

Addo nõtoiq pbble ee põe contingere ut in pportione
cãa suppleat gravitas et multitudo operũ q̃ a Pontifice
p lucrandis indulgeijs pscribunt. Cuius rãõe, q̃ dispen-
sator n' censet pdigq gdo nulla lt occurrente cãa dispen-
sat bona dñi imponendo sb onq qd cedit in magnũ bonũ
illiq, ita ut prudenter censeat dãq futurq contentq eijendi do-
nãõe. Sic pñt iudices inferiores ex prudenter pstumpta
vltẽ regis dimittere neos liberos e carcere n' solũ ex
magna cãa puta ob coronãõe regis, aut nativitatẽ hoc-
dis, ver' m. imponendo illis aliqd onq cedens in magnũ
comodũ regis, l. reipublicæ. Cæter' ut p opera tali sufficiẽ
compenset pportio cãa reqsita ad valorẽ indulgeãr dñt
illa opera ee pscripta ab ipso Pontifice, nec sufficit ea
suscipi ex pprio arbitrio, q̃ aliq n' tenent se ex pto ĩtrari
ctq seu donãõe l. ĩcessiõis facta a Pontifice, ac pinde n'
faciunt illã donãõe prudente et valida. Ex quo ĩsq
seqr ĩtra P. Suarez p nulla devotiõe aut diligentia
lucrantis indulgeãs põe suppleri defũ cãa ad valorẽ
indulgeãr reqsita.

Occasione dictor' Quæres An qdo moriq religiosq
q habuit pote distribuendi complures indulgeãs quas vivens n'
distribuit pñt Superior valide de illis disponere p suo libitu
R affirmo. Rõo e, q̃ pt ut docent multi Thli Superior ex vlte
interpretativa suor' subditor' applicare alijs supflus satisfaciẽ
q̃ m. relictas, et nulli adhuc distributas indulgeãs, hoc n. eqm
mxe conforme cor' vlti cupientiũ pculdubio ut oia sua quoad
fieri pt cedunt in majq Dei et pximi obsequiũ.

SECTIO NONA.

De conditionibus reqvisitis in eo qvi vult lucrari indulgentias.

Reqr 1. Ut sit baptisatq ita oes Thli. Rõo e, q̃
concessio indulgeãr supponit jurisdictiõe qle n' hẽ Imt. in n' bapti-

Q. gdiffob. ingsilis in eo, qui nuil lucrari Indulgias.

Q. sabisa 537. Dic. 9 in dulgias.

112

in n' baptizatos. Gerson Dlb. 1. colligi ex illis vbi:
Pelle tuos mens vobis thesaurum suis satisfacit et sui
distribuit et Deity tu in pauperibus. Ex quo sequitur cele-
bremus n' quo lucrari sibi ipsi illes indulgentiis, an possint
baptizati ejus applicare suffragij modo suffragij sicut applicant
defunctis missarum n'. Affirmant Navarrus, Bonacinij, Pal.
Lugo et alij. Negant Bonac, Amicus, Filliucius, Bonacina
Pelay et reliq, qui sunt probabiliores. Ratio rationis, n' ex dict
iuris divitiis, nid alius ad in generalis indulgeat, q modo suffr.
ipsi n' regit ut qui in defunctis, i. qui ut commoriantur n' vivent
ergo nihil ex sufficiat ex opere operato nisi baptismo,
et ex opere operantis vide ex hoc capite sicut quemq
sufficiat applicare q alij, ita mi alij q ipsi.

Reg. 2. Statis gratia ex tempore quo ejusdem
indulgeat. Ratio est, qa statis gratia hac indulgentia cuidam
ex opere operato semitur quam quis debet. Et in certum
unigenitus dy. indulgeat Dicitur vero quantitatis habitus
vivendi, i. q. altius ad Sacro illustris in gratia. Dicit
ejusdem indulgeat, et n. vivendo hic ut ex opere
operantis quam in statu gratia, dicunt hi contra Illi
sufficere si ultimum opus ad ultima operis quantitatem
fiat in gratia. Cuius ratio n' quia indulgentia
n' dicitur ex dignitate operis, sed ex meritis Christi
fidelis. Et ad Obj. vide n. regis ut ipsi opus sit habitus
dicit, i. suffert qd n' adhuc oder qui tunc sic ejusdem
indulgeat. Ex quo sequitur? qd tamen condonatur qui
n' in funderes gratia, nihil hi segrat ipsi indulgeat sed
in ipsa indulgeat ut qui vivitant hanc i. ita Deus
an q. pottendum enim vivitant Deus in statu qui mortui
ad ipsi vivitat qui quidem id citius ad dicitur. Vel
hic ad ejusdem indulgeat n' regrat ad opera sui in gratia
regit hic statu ne quidem ad qui et hoc opinatur Dic ut

A satisfactione per indulgias.

538. De gelitionib. requisitis in eo, qui vult lucrari indulgias.

ut si quis indigere concurret quod prescribitur condo, nam talia opera exigunt ad placandum non ad offendendum Deum.

Solet hic quaeri An sicuti Sacramenta causant gratiam remoto obice, ita pactis in pacto mortali omnibus operibus praeter sequatur nullus effectus indulgentiae tunc cum primum sequitur constituit in gratia. Affirmant Paludanus, Sylvius, Henriquez et Granados quorum sententia est probabilis, et potest ea confessarii uti in praxi. Verum ego Re negative. Ratio est, quia licet possit Pontifex sub ejusmodi conditione indulgentiam concedere dicto, v.g. concedo tibi indulgentiam hoc opus facienti si capax es, sin minus cum capax extiteris non potest tamen ex ullo fundato prudenter praesumi Pontifices habere eam mentem de facto, ad hunc non plerumque se concedere indulgentias vere poenitentibus, seu contritis aut confessis.

Regula 3. Ne quis sit ligatus excommunicatione majori quia haec privat communibus Ecclesiae suffragiis et bonis inter Ecclesiae membra unita dividendis. Si tamen quis contritus serio petat solvi vinculo excommunicationis, et citra suam culpam non exsolvatur tunc sicuti Deus illum recipit in sua amicitia, ita et bona mater Ecclesia in communione sui thesauri, et ita contra communem sententiam docent Henriquez et alii. Dixi: excommunicatione majori quia excommunicatio minor, irregularitas, suspensio et interdictum non reddunt incapacem indulgentiae, prout bene ostendit Benzonius dub. 29.

61 Regula 4. Ut quis indigeat remissione poenae eo tempore quo concedit indulgentiam, neque non haec reservari potest in tempus futurum, quia talis reservatio esset Ecclesiae damnosa, ut potest quae justis praeberet occasionem peccandi scientibus se futuros liberos ab obligatione exsolvendi poenam pactis debitam. Ex quo sequitur eos, qui fuerunt perpetuo amentes, non esse capaces indulgentiae quia cum non peccaverint actuali nihil illis restat solvendum de poena. Secus dictum de amentibus qui aliquando habuerunt usum rationis, et peccarunt actuali, nisi illo hoc eorum impetu exciderint.

Regula 5.

Regr 5. Vt executio mandet opus injunctum a Pontifice indulgeas concedente. Id a. nemo sit ad operis injunct. executio declarabo sect. sequenti. Requirit insuper Cajetanus et Navarrus ne is cui concedunt indulgeas fuerit negligens in plurenda pctor suor satisfactio p opera ppria talis n. videlicet indignus subsidio Ecclie, sicut indignus est juvari ex aerario publico q poterat et neglexit solvere debita ex aerario ppio. Ver hac uditio e mero arbitraria, neq n. hmo fundam plus requirendi ad lucrandas indulgeas qm hactenus enumeratum est. Fateor qdem tale negligentem n. ee h.e. meritum pcipere de thesauro Ecclie, nego tn ee idcirco positive indignum et incapacem. Requirunt pterea alij ad usecutionem indulgeae ne qs peccaverit ex ullis confidea. Ver hanc nulli Pontifices ejusmodi uditione certis qbusdam indulgeijs apposuerunt cum tn alij longe plures (ut videre e ex plus quam sobillis apud Cherubinum) eam n. exprimant, psumendum e tale uditione n. requri.

SECTIO DECIMA.

De executione operis injuncti ad consequendum indulgentias.

Suppono tanqm certum ad usequendas indulgeas ecclie requri ut opus a Pontifice pscriptum et injunctum mandet executio nisi in uicessione indulgeae expresse caveat uicedi indulgeas impeditis opus injunctum exeq. Ratio qa uicessio l. donatio facta sub aliq certa fa aut uditione ex n. servata corruit, juxta legem Mevius 1 sed, ff de donat. et demonstrationib. Est adeo ver e, ut neq pte indulgeae obtineas qmvis pte operis exequaris nisi mens Pontificis dicat utrum psumit n. indulgeam alligata indivisibili toti operi, n. a. pars indulgeae pti operis, prout docent Bonac. Conind. et coitur Thli. Nec imerito qs n. tunc qdo pscribit sc orationem et jejunium determinabit qnta pars indulgeae ex ulto Pontificis

videat oratio, quanta jejunio — neque tamen hinc sequitur quamquam
parte operis intermissa amitti indulgentias, sed requiritur tanta quae sufficiat ut morali judicet esse omissum ipsum opus simpliciter aliquo
pari quod nihilo reputabit. Unde non privat indulgentiam
jejunium quod ijs lucrandis praescriptum violat solum leviter.
Hoc supposito circa praesentem materiam.

— Quaeritur 5. An opus quod comparandis indulgentiis
praescriptum debeat saltem extrinsece seu ratione finis ad quem ordinatur esse honestum, vel non in individuo, ita ut non vitiet ex
illa circumstantia. Affirmant Navarrus, Rodriguez, Cordubae
et multi recent. Negant Corduba, Lucas, Lugo, Palao,
Diana et alij. Bellarminus vero Tanner, Layman et alii
recentiores distinguunt, sin. finis, inquiunt, quod Pontifex intendit
per obtineri per opera injuncta, quoniam fiant cum praeterea
ut si praescribatur eleemosyna ad promovendum bellum contra Turcas
aut instruendam fabricam templi, nihil illud vitium obest indulgentiis, si vero non possit, ut si praescribatur eadem eleemosyna ad placandum Deum aut procurandam inter principes Christianos concordiam
tunc illud vitium evertet indulgentias. Postrema haec sententia
quidem dubio est omnium tutissima: magis tamen propendeo in sententiam
praeter negante. Ratio est, quia non habemus fundamentum dicendi Pontificem
ea praescribente opera quod lucrandis indulgentiis plus requirere
quam requirat Ecclesia ad implenda praecepta divina aut humana,
atque illa possunt impleri per actus de se bonos, nisi hi vitientur ex
aliqua circumstantia (ut patet in eo qui die festo audit sacrum
distracto, aut in praedicta jejunat ob finem vanae gloriae) ergo.
Praeterea ex nulla formula indulgentiarum colligitur directe contrarium
neque potest prudenter praesumi de mente Pontificis, sed non potuerit
nullum prorsus opus exigere, potuit enim exigere aliquid tamen
non usquequaque perfectum et laudabile. Quod si quis opus praescriptum
ita defectuose explevit, ut judicet se non fuisse consecutum indulgentias
expleat illud iterum intra tempus praescriptum et fiat eorum praeceptum.

Qv. 2. Qdo pscribit orão aut eleemosyna qnta ea ee debeat, an vq. sufficiat dare unu obulu. Rsuffi-cere qmcunq dumodo respective ad circumstaa temporis aut psona judicet prudenter hre simplr rae orais aut eleemosyna. Rao e, qa n pmq aliud colligere ex vbis pontificu exigentiu pcise sine ulla detrmae aut dnctioe oraoe et eleemosyna, eetq difficillimu detrmare qntu qlibet juxta suu statu et ydioe dt orare aut elargiri pauperib. Dici dumodo respective ci qa unq obulq q datq a pauperi ht moralr rae eleemosyna, n ht eande rae datq a principe aut Rege. Solet pterea circa orae pscriptu inqri an debeat ee vocalis, an vo sufficiat mentalis. Rsi pscribat certq nurq aut spees precu, puta quinquies Pr et Ave, Rosariu n. reqri vocale; si vo pscribat tm orao in cosi sufficere mentale, qa orao ut sic n reqrit motu labiorum aut voces ut pt in oraoib quas Sti p nobis fundunt in cælo

Qv. 3. An opq pscriptu debeat ee oio liberu, sive aliunde n debitu. Rnegative. Rao e, qa tu Roma tu extra Roma p lucrandis jubilaeis solet jejunari ferijs 4 tempor, et formula indulgeas hujus ditatis nulla ejusmodi limitaoe indicant. Hinc porro hoc coicante aut recitante corona Ssa V. ex voto, regula, aut pcepto Confessarij, si hat indulgeas vcessas alicui rei dependenter a coice aut recitaoe corona Ssa V. pinde illas lucrari. ac si oio libere id genq pietatis exercuisset. Ite dicente intra recitaoe Breviarij Pr. Ave, Credo, Te Deu, Miserere, De pfundis, Jesq Maria n. lucrari indulgeas S. Caroli Boromaei, quinq Stor, et Vrb. Svi annexas recitaoi ejusmodi precu, pinde ac si illas recitasset extra pensu horar canonicar oi.

Qv. 4. Utrum

De satisfactione per Indulgias.

542. De executione operis ad consequendum Indulgias.

Qu. 4. Utrum opera prescripta debeant fieri cum scientia et intentione formali aut virtuali lucrandi indulgentias. Affirmant, Suarez, Rodriguez, Trullenck et alij. Negant Lugo, Escobar, Sanctarelli, Laxana, Layman, Diana et plerique alij, quibus subscribo. Ratio est, quia neque ex natura rei, neque ex ulla formula indulgentiae deduci potest necessitas illius scientiae et intentionis formalis aut virtualis. Nam quia possunt indulgentiae conferri moribundis et omni sensu destitutis, quia juxta communem Theologorum et jurisperitorum sententiam subrogatur, nam illius cui subrogatur, atque opera satisfactoria subrogatoria propria quibus subrogantur indulgentiae sunt juxta P. Suarez, Portel et complures alios eadem vim ut satisfaciant tametsi quis nec virtualiter nec formaliter intendat per illa satisfacere, ergo. Dixi: intentione formali aut virtuali requiri. Saltem intentio habitualis et interpretativa, quam censet hic quilibet Christianus circa remedia sua salutis, sive velle gratia, per sua bona opera, sibi prodesse tamen quantum potest eo fere modo quo discurrimus circa intentionem habitualem sufficere ad suscipiendum Sacramentum Extra Unctionis. Caeterum requiri aliquam intentionem saltem habitualem potest ex eo, quia concessio indulgentiae est quidam actus jurisdictionis non coactivus sed voluntarius, ita est quidam donatio, quae ad sui valorem indiget acceptatione ut minimum virtuali. Illud tamen hic obiter notandum quod Pontifices requirunt ad consecutionem indulgentiae certam intentionem eam directe intendi, formaliter aut virtualiter saltem in confuso, per quod tamen nihil praejudicat doctrinae traditae, quia si quis nescit indulgentiam opera prescripta ad illam intentionem offerret consequenter reipsa indulgentias.

Qu. 5. Utrum sufficiat ad lucrandas indulgentias si opera prescripta fiant per alium. Respondeo si opera injuncta sint personalia ut jejunium, flagellatio, oratio, aut visitatio templorum non sufficere, quod videtur patere ex ipsis terminis, et praesumitur ea esse mens Pontificis. Sed dictum si opera illa non sint personalia

De satisfactione per Indulgentias.

115

[illegible] et publica [illegible] eleemosyn. [illegible] alteri [illegible] eleemosyna [illegible] alteri donasset pecuniam [illegible] pauperibus [illegible] famulum [illegible] eleemosyna [illegible] pauperes [illegible] distribuendo. Sed [illegible] famulus [illegible] pecuniam, quam ei dederam distribuendam [illegible] lucraborne indulgentias. Multi negant. [illegible] eleemosyna [illegible] pauperi [illegible] indulgentias eleemosynam [illegible] pauperi [illegible] et [illegible] eodem modo [illegible] eleemosynam pauperi [illegible] opera [illegible] eleemosynam pauperi [illegible] famulo [illegible] pecuniam [illegible] indulgentias [illegible] absolutio [illegible] intentione [illegible] mutata intentione [illegible] in [illegible].

Qu. 6. Utrum [illegible] eodem opere lucrari plures indulgentias, [illegible] obtinere indulgentias [illegible] Caroli Borromaei et Urbani [illegible] indulgentias [illegible] eodem die [illegible] confessio [illegible] semel [illegible] lucrari [illegible] indulgentias [illegible] eodem die [illegible] indulgentias [illegible]

De Satisfactione per Indulgias

544. De executione operis ad prosequendum Indulgias.

Ex quo m. colliges non posse unum eundemque habere plura numismata aut imagines ijsdem indulgentiae praeditas, totidem lucrari indulgentias, nisi ad singula numismata oratio praescriptas, quae ex varijs declarationibus ostendit easdem indulgentias per eadem persona nisi semel occedi solere a Pontificibus.

Qu. 7. Utrum una eademque indulgentia possit eodem die saepius obtineri si repetant opera praescripta. Resp. id colligendum ex verbis Bullae quae concedunt indulgentiam. illud tamen videtur certum aut saltem valde probabile quod quoties exercent tamen praescribunt actiones, quae ex more Ecclesiae possunt saepius eodem die obiri a fidelibus, totiens comparari indulgentias quoties ejusmodi actiones repetunt. Cuius ratio est quia indulgentiae tamen valent quantum sonant, et sic late interpretandae quae quando non restringunt ad unam vicem in vita, annum mense diem seque posse eas saepius in vita anno mense aut die obtineri. Ex quo a fortiori sequitur posse quod per dictas actus eodem tempore adipisci dictas indulgentias adeoque ante indulgentias a Sanctorum, bis obtinere remissionem [illegible] quando audiens Sacrum elicit sub illo actu [illegible] invocando unum aut plures ex illis Sanctis.

Qu. 8. An possit Pontifex supposita causa justa valide occedere indulgentias non praescribendo ullum opus. Resp. affirmative ratio est quia tale opus neque requiritur ad justitiam causae concedendi indulgentias, [illegible] n. hoc supponere auctoritatem ad executionem pro operis, neque ut reddat subiectum capax ad hoc n. sufficit esse in gratia, neque ad merendam remissionem poenae temporalis, quia haec non remittitur ex opere operantis, sed mera Dei liberalitate et opere operato, [illegible] Conf. Ut Sancta habent suae effectus non neque absolute ullum bonum ex parte recipientis, sed sufficit [illegible] in gratia [illegible] obice, quia ille effectus non datur ex opere operantis, sed opere operato seu meritis Christi, [illegible] de indulgentijs.

S. V. De

SECTIO VNDECIMA
De effectibus Indulgentiae.

Dico 1. Per indulgentias non remittitur ullum peccatum mortale aut veniale. Ita communiter Theologi. Ratio est, quia licet in thesauro Ecclesiae contineantur actibus Christi infiniti valoris, sufficientes ad satisfactionem non tantum pro poena, verum etiam pro culpa, non dicit tamen Pontifex potestatem applicandi nobis pro culpa, sed tantum pro poena, cum nullum suppetat utriusque potestatis argumentum. Nec refert quod D. Petro et eius successoribus sit data potestas remittendi et retinendi peccata, haec enim non extendit se ad remissionem per indulgentias, sed per absolutionem Sacramentalem.

Dico 2. Indulgentiae non solum liberant ab obligatione exsolvendi injunctam poenam ut volunt quidam aut quorum ex ipsa poena purgatorii. Ita D. Thomas Suarez et communiter Theologi. Ratio est 1. quia iste est communis sensus Pontificum et Ecclesiae. Et Bonifacius Evangelium expresse docet idcirco in anno Iubilaei non esse imponendas poenitentias quia tota poena purgatorii remittitur per Iubilaeum. 2. quia alias exiguus esset de facto fructus indulgentiae, quoquidem poenitentiae quae nostris temporibus imponuntur sunt valde exiguae.

Dico 3. Ecclesia in concessione indulgentiae addit remittitur tot et tot dies aut annos de injunctis poenitentiis tunc non remittitur quilibet poena purgatorii, sed sola illa quae redeat peccatis confessis et poenitentiis per ipsum impositis, secus dicendum, quando illa limitatio omittitur. Ita Cajetanus, Lugo, et multi alii contra P. Suarez, Ratio quia alias gratis adderent illae particulae et expresse declaravit Pius V. de hoc puncto privatim interrogatus lib. 1. de indulgentiis c. 7.

Obj. cum P. Suarez. quod concedit majus concedit minus atque majus est remittere poenam redeunte poenitentiis injunctis quam non redeunte (quia difficilius est poenam revocare post latam sententiam quam ante illam) ergo Pontifices per hoc de injunctis poenitentiis non limitant indulgentiam ad remissionem solius poenae redeuntis poenitentiis injunctis a Confessario, sed potius ampliant et extendunt ad quamlibet aliam

aliam pœnam purgatorij. Conf. cui ocedit pœnas absolutas a reservatis, concedit m. eo ipso pœnas absolutas a n. reservatis quia prius e majus posteriori, ergo. Ad argum. dicendo majorem, quod ocedit majus concedit m. minus quod minus includit in majori, ocedo, quod n. includit s. e aliquid disparatum, ut contingit in casu pœnitentiæ, nego. Ad Conf. Ad negando consequentiam antecedentis; vera n. ratio illius concessionis e, quia cum n. possit quis absolvi ab uno pœnitente mortali sine altero, necesse fuit ut concedens pœnas absolutas a reservatis concederet m. pœnas absolutas a n. reservatis.

Dico 4. Indulgentiæ obtentæ aut m. obtinendæ liberant n. solum Confessarium ab obligatione imponendi pœnitentiæ, sed m. pœnitentem ab obligatione stante pœnitentia acceptandi. Ita contra Thomas. Probatur ex cap. cum ex eo de pœnitentiis et remissione ubi ait Pontifex per indiscretas indulgentias evacuari satisfactiones Sacramentales, quod n. esset verum, si indulgentiæ n. tollerent obligationem imponendi et explendi pœnitentias a Confessario impositas. Præterea Boni facit 8vus ut refert glossa in extrav. antiquorum de pœnitentiis et remissione, reprehendit Confessarios quod anno jubilæi imponebant pœnitentias, ergo. Ideo a Pontifices jubent per ocessionem indulgentiarum in anno jubilæo injungere Confessarios pœnitentiam salutarem, n. requirunt illam tanquam pœnam satisfactionis, s. tanquam oditionem requisitam ad obtinendas indulgentias eo modo quo requirunt jejunium orationes aut eleemosynam. Quod pro dixi de liberatione ab obligatione pœnitentiæ Sacramentalis ut sic idem contra quosdam Theologos illigo de pœnitentiis medicinalibus et preservativis, cum n. n. possit Confessarius obligare pœnitentem ad pœnas preservativas nisi dependenter a remissivis eo ipso quod cessat in indulgentiam obligatio imponendi pœnam remissivam cessat m. obligatio imponendi preservativa. Occasione dictorum. pen. Mag. 1629

Quæres. An quando Pontifex dicit se ocedere indulgentias confessis et contritis requirat actualis confessio m. in illis quia jam fuerunt contriti de suis pœnitentiis, sed adeo in statu gratiæ aut nunc solum pœnitentia venialia, ita nunc sufficiat confessio in

informis aut m. sacrilega, dummodo post illam sequatur statim gratia. Rx 1. requiri confessionem actualem, ratio est quia ita expresse sonant verba Pontificis. Praeterea aliud est concedere indulgentiam vere poenitentibus, aliud poenitentibus et confessis, alias frustra facerent Pontifices eam distinctionem. Rx 2. n. requiri confessionem (nisi Pontifex expresse addat m. venialium) in eo quod hic sola venialia. Ratio est quia n. censet Pontifex velle obligare ad alior. confessionem quam eor. ad quod obligat Eccla. hic solor. mortalium. Rx 3. n. sufficere confessionem informem aut sacrilegam. Ratio est quia hoc videtur esse contra apertam mentem Pontificis. Sed quid si quis fuit confessus ver. antequam ultimum opus pro usqua indulgentia pageret denuo lapsus est in pctm mortale sufficit ne huic adulterandam indulgentiam elicuisse solam contritionem. Rx negative, s. dicit requiri confessionem. Ratio est, quia Pontifex requirit confessionem omnium mortalium quae impediunt effectum indulgentiae, quae m. est illud quod fuit commissum post primam confessionem. Praeterea prima confessio est hic et nunc in ordine ad effectum indulgentiae, proinde actiante tempore illius usqua instituta fuisset. Nolim tamen hinc inferas cum P. Suarez illum qui in confessione obita pro usqua indulgentia obliti fuit alicuius pcti mortalis n. usq. indulgentiam, nisi prius illud ipsum pctm confiteatur, videtur n. hoc mihi hoc esse contra mentem Pontificis, et in ordine ad securitatem remissionis, fuit illud pctm oblitum quia quasi in confessione declaratum.

SECTIO DUODECIMA.

De Duratione et Cessatione Indulgentiae

Certum est indulgentiam (idem illique de potestate eas concedendi) tamdiu durare et n. diutius, quamdiu vult qui concessit, neque n. hae donationes sunt tales, ut in ijs transferatur dominium, s. pnt revocari ad libitum ejus qui concessit, l. donavit. Unde hic l. maxime habet locum axioma juris perfectioris cap. omnis de regulis juris in Ptis. Omnis res per quascumque causas nascitur per easdem dissolvitur. Hinc porro sequitur

Ex satisfactione per indulgentias.

Sequitur cessare indulgentias 1. si fuerunt temporales et jam tempus praefixum elapsum sit, aut si fuerunt concessae sub aliqua conditione quae jam cessavit. Quotiescunque enim concedit indulgentiam simpliciter et sine ulla determinatione temporis censeri debet praesumendo perpetua, cum non eam superior non limitet, nec nos haeritare debemus.

Cessant 2. indulgentiae per revocationem factam ab eo qui concessit, vel illius successore aut superiore. Neque ad hanc revocationem ut valida sit requiritur causa justa aut finis honestus, sic vero ut licite, maxime si indulgentia per revocationem fuit ab eo valide praeficiens aut per quam obtinenda facti sit aliquis summus. Probabile ita est sufficere solam revocationem internam, sine omni signo externo uti contra Lugonem docent Suarez, Corduba, Filliucius et alii peccaret nimirum tunc Pontifex graviter, ergo et decipere hominem in re gravi, quod a. fuit facta publice revocatio alicujus indulgentiae, ergo affixa Romae Bulla revocatoria illius non illico incipiunt ubique desinere, illa indulgentia, sed tamdiu in singulis provinciis durat eorum vale donec communi modo potuerit illic innotescere praedicta revocatio, hac non praesumit esse mens revocantis, cum aliquos sequerentur multa incommoda et deceptiones atque ita docent Navarrus, Suarez, Filliucius et alii, primo Navarrus et Corduba docent tamdiu valide posse quod ut indulgentia quamdiu invincibiliter ignorat revocatione. Ex quo inferunt Filliucius, Suarez, Reginaldus et alii probabile esse tale valide absolvi ab omnibus casibus a quibus poterat absolvi ante revocationem. Per ejusmodi revocationem quae potius suspensione cessant omnes indulgentiae in anno jubilaei, exceptis iis quae sunt pro defunctis ut decisum est Romae an. 1650. Non cessat a. potius absolutio a reservatis ut declaravit Greg. 15 Ep. et Urbanus 8 Ep. ex communi sententia Pontifex. Denique Innocent. X. declaravit solam anno jubilaei cessare omnes indulgentias Portiunculae in Ecclesiis Minorum, excepta sola Ecclesia S. Mariae Angelorum in urbe Assisio.

De satisfactione per Indulgentias. 118

Cessant 3. Indulgentiae destructione rei aut loci cui fuerant alligatae aut affixae, quia juncta esse debeat, ut perceant indulgentiae dicti sup. n. Ceterum vi data ... a Pontifice facultas imaginis aut crucis loco indulgentias perditas [illegible] alias substituendi, quibus eae applicatae fuerant, quia sola tua [illegible] Sed si imaginem aut crucem prorsus amissam recuperet, [illegible] sola hanc retinere indulgentias, quia substituta abiit [illegible] indulgentia [illegible] [illegible] et [illegible] dicendum. Aliqui vero indicant sola substituta retinere indulgentias, quia [illegible] omnino amissio ut ipsa indulgentiam [illegible] [illegible] ... ut repararet utramque [illegible] [illegible] [illegible].

Non cessant (ut bene Suarez, Filliucius et alii) indulgentiae generis [illegible] cessaverit causa [illegible] qua concessa [illegible] 80.
[illegible] ... ob causam temporalem [illegible] indulgentiam [illegible] [illegible] ... [illegible] temporalis [illegible] ... [illegible] indulgentia [illegible] Non cessant item indulgentiae per mortem concedentis [illegible] [illegible] explicite [illegible] in [illegible] ut si dicat Pontifex: Concedimus hanc indulgentiam usque ad beneplacitum nostrum [illegible] ad beneplacitum Sedis Apostolicae. ... donec revocaverimus [illegible] Doctores ... de cessatione [illegible] [illegible] valent Jubilaeum [illegible] ab Innocentio [illegible] [illegible] ... publicaverit [illegible] ... indulgentias [illegible] [illegible] valerent [illegible] ex indulgentia [illegible] indulgentia [illegible] [illegible] ... concessa [illegible] [illegible] ... [illegible] liberalitatis [illegible] ... [illegible] ... [illegible] indulgentias mutare [illegible] ... [illegible]

[illegible] Dico 1. [illegible] ... indulgentia [illegible] ... [illegible] Benevole [illegible] ... [illegible] in tempore [illegible] tempore

De satisfactione per Indulgentias

De duratione et cessatione Indulgentiae

quo pridie ejusdem festi juxta cujusque regionis consuetudinem
solent in choro inchoari vesperae, et durare usque ad occasum solis
ipsius diei festi, hoc ni fiant ipso die. Et primae vesperae
[illegible] ut ipsi recte, qui in bullis ponit. [illegible] ordinarie
[illegible] exponi solent. Ita quo usque indulgentia
[illegible] alicui festo in [illegible] [illegible] incipiunt [illegible]
hora nona aut media decima [illegible]. [illegible]
ab hora prima aut saltem media [illegible]
illud e tempore ordinarium primarum vesperarum. [illegible]
lectum de ipso festo, idem. Atque de dominica quando [illegible]
9 lectionum [illegible] dominica, declaravit congregatio rituum
apud Barbosam, loco citato.

Dub. 7. Quando incipiant et desinant indulgentiae concessae die aliquo festo, feria, puta feria quarta cinerum? Respondeo
[illegible] pridie nocte intempesta et durare usque ad eandem
noctem intempestam, adeoque illius [illegible] eandem diem [illegible]
[illegible] indulgentia concedunt [illegible] populi, [illegible]
[illegible] iam diximus. [illegible] indulgentiae
concedantur prima die alicujus mensis [illegible] primam dominicam
[illegible] kalendis, [illegible]
[illegible] ad [illegible] in mense, [illegible]
[illegible].

Dub. 8. An quo indulgentia datur ad certum
quadriennium, decennium vel tempus determinatum, incipiat
statim a die quo Romae expeditum est breve, an vero a die quo
illud breve publicatur et intimatur. Respondeo [illegible]
ex [illegible] [illegible] in ipso brevi [illegible] dicatur. Probabilius
ad septennium a die publicationis computando durare
valiturum. tunc tempus concessae indulgentiae incipit
a die promulgationis, nisi illa [illegible] breve [illegible]
ex [illegible] ratihabitio [illegible] data [illegible] non [illegible]
[illegible] licet. Probabilius ad septennium [illegible] valiturum [illegible]

De satisfactione per Indulgentias.

119

tunc videt tempus illius indulgentiae incipere a die quo ipsa comode promulgari potuerit, sive re ipsa promulgata sit, sive non, hoc n. indicat hic proximum. Si denique dicat simpliciter: Quibus ad septennium duntaxat valituris, incipiet tempus indulgentiae tunc quo placuerit Parocho, l. alicui alii eas publicare, dummodo sine ratione causa differat illa publicatio ad nimis longum tempus, puta ad alium septennium aut quinquennium.

SECTIO DECIMATERTIA.

De Indulgentijs pro Defunctis.

Defunctis indulgentias applicari et prodesse pro certum est apud omnes Catholicos constatque ex definitione Pontificum Leonis X. epistola ad Cajet. contra Lutherum Christi etc. Innocentij 8vi, Pij Sti et aliorum, quos refert Gabriel in addit. ad lectionem 5 in canones. Ergo definitionibus colligimus hanc fuisse vltimam Xti, quam sola praescripta hac conclusio, ex eo n. quod possimus defunctis applicare satisfactiones propias n. sequitur, ut male aliquis arguat, quod n. applicare satisfactiones Xti et alienas, cum hoc unum pendeat a liberali vltimo Xti et Dei, de qua nobis n. potest constare nisi ex definitione Pontificum et Ecclesiae. Hoc praesupposito circa indulgentias pro defunctis.

Quaeritur 1. Quomodo possit Pontifex concedere indulgentias defunctis, cum ij n. sint sub jurisdictione ipsius, hanc n. accepit pro vbi illa Pasce oves meas, quae n. extendunt se nisi ad fideles vivos sive Ecclesiae militantes. Respondet Cajet. Ergo Pontifex n. concedere Ecclesiae suae vivo indulgentiam ita tendendo defuncto, s. elevare illius opus ut sit condigna satisfactio pro pena defuncto debita, applicando ei tamen de satisfactionibus Xti et Sanctorum, quantum sequitur ad eam condignitatem. Verum hic modus

De satisfactione & Indulgias.

explicandi ni[hil] Vnum i. qd sine Sundo de Jonsfrdo
Jubeo facta eymodi applicand et elevand n. ginity
cerpotie, qnodo ria oferre Cristi fient mente ablolu
ff nesi facere Jonsfrdo Jonsi & sola applicatione
Ng. extrica valli condepa ni satisfaciendo vilia appli
eno nesi illa informet, nesi efficax melior ut mesi pte.

Ptelis igr Re cu D. Thoma Jonsfrdo ni oferre idem
jeni Ofrenty immediate applicando ijt ablq de tesau
Ecte, i. tri mediate ofrendo indulgend rerui cu pote tran
ferendi illd in defunctos. Nesi hoc ceq Jonsfrdo
et medore pote Clavis, talis Ostiatis ta trn ijn Sundi
ijt pote clavis ni conferre in pote transferendi ia ali
indulgeni, i. in ideq q ipse Pont. indulgeri ab aliq alio
hnd iccetiae sola Ecclie Dei sed ea iccedere detrendo
tri eni gnitate et cajs iccedendi tri n. affirmando et nemo
tri rejecty & ijt hurendij q ni Ist Dominus ipse Jonsfrdo
iccedi vero pote ferendi et applicandi illd indulgentiae
Sunt igitur idei Jonsfrdo conferens rebus indulgentiae ordinis
pota gerit iccedentis et acciptentis, ita qd tnu indulgentia
cat defuncto, ni fiant id mediate q ipse gerit pota dispensandi
thesauri Ecte Chane n. tnu solu ministri q id de indulgen
ntijs, i. mediate Jnt gerit pota mentis Ecte tnu dispensandi

Nesi q modo ijt diei indulgentiae conferri defunctis
conferri immediate Sunt, et nesi illis Jnt, Enda Dominus
ijt oferre nesi illd hurant. Re ad q modo ni infrei
Dnu ni negat illi jnt q illd ita oferre Dnu nedum
mesi et mag. i. sufficiendo q Jnt illd oferre cum pretio
Ptelis igr quod talis cata ni Christi illd indulgentiae
Ecclie detrahi, aliud a. Christi indulgentiae
oferre et applicare Jnt, sicut nihil obstat quod
ipse satisfaciendo, aliud applicare illud Ecte Ecte
Obj. Ecte Jonsfrdo

Obj. Ergo Pontifex concedit Eppo facultatem dandi indulgentias, illam indulgentiam non dispensat Eppus. Pontifex ergo idem dicitur quod ... vivo dat potestatem applicandi indulgentiam defunctis. Conf. Pontifex negat hanc vivo potestatem applicandi suam indulgentiam alteri vivo, ergo neque defuncto. Ratio argumenti negatio ... Ratio defectus ... Eppus ... indulgentias non dat aliquid quod fuit ... vivo ... suam indulgentiam defuncto, ... Ratio ...

Qu. 2. Utrum indulgentia defunctis ... ex mente Pontificis applicatur. Resp. P. Suarez, Villanueva, Lugo et alijs affirmative. Ratio ... Leo ... Cajetanus ... refert Lugo hic ... discrimine ... indulgentiam applicatam ... defunctis. nec obstat quod soleat ... unaeademque ... plenaria indulgentia applicari ... privilegiata ... sacrificari ... hoc ... indulgentia plenaria fuerit sufficiens, ... applicans ... ... nescimus ... Deus ... et nunc facere exceptionem ... regulas ... Thomae et Thlor ... refert P. Persius lib. 2 de sacrificio dub. 14. docet sacrificium missae infallibiliter ... defunctis ... applicat, et tamen P. Roa c. 10 ... et vere ... historijs ... ... aliquas ... in hoc puncto ...

Qu. 3. Utrum is qui indulgentias defuncto applicat debeat esse in statu gratiae. Multi affirmant. Verum P. Suarez, Lugo et alijs negative. Ratio ... tibi ... indulgentiam aliquid acquirere ... ut ... tibi ... applicare ... requirit statum gratiae ... tibi indulgentias ... ...

Ꝑ satisfactio 554.
Ꝑ Indulgentiis

Ꝑ indulgentijs ꝑ defunctis.

hæc a. n' remittitur ei, q n' e' in gratia at vo acquirere
jus suꝑ indulgentias, ac eas applicare alio n' requirit statu
gratiæ ut ꝑtt in Pont. q m. exns in pcto retinet jus
suꝑ indulgentias et eas alteri applicat. Itaque porro infero
qdo. ad lucrandas indulgentias ꝑ defunctis requiritur auditio
aut jejunium pro hac obiri in statu pcti, adeoq in ipsis
ꝑtione ejusmodi oper' n' requiri ullam satisfactionem ex opere operantis
s. tm ex opere operato, neq aliud tunc exigi, quod ut illa
actio exterior de se pia et ad Dei cultum directa offerat
ad intentionem lucrandi illas indulgentias.

Qu. 4. Utrum nerium sit aas purgatorij scire et
acceptare indulgentias ꝑ se oblatas. R. negro. ratio est quia ipse
n' concurrunt ad eas active, s. tm passive q tam absolvunt a
pœna ad quam absolutione n' requiritur ꝑ se loqdo vltas ejus absolvi
cum pnt conferri m. invito, et quamvis requiret acceptatio sufficeret
vtualis aut hoc q'le ee in aabus purgatorij tamen
desiderantibus sua libertate nullum e' dubium.

Qu. 5. Cum juxta dicta suꝑ num. nulla
indulgentia conferat a Pontifice ꝑ modum absolutionis, s. tm ꝑ
modum solutionis seu suffragij, cur tn indulgentia vivor' appellat
absolutio, defunctor' vo suffragium. R. qa in concessione
indulgentiarum ꝑ vivis Pontifex n' dependet ab ullis alijs vltis
ne qdo accipientis saltem semper ut ꝑtt ex dictis n. et
illa ocessio fundat in jurisdictione suꝑ ipsum vivum, sed
contingit cum indulgentiis concessis ꝑ defunctis, in his n. Pont.
dependet a vltis eas applicantis.

Quæritur denique quomodo juvent defuncti
ꝑ celebratione in altari privilegiato. Suppono ad altare
privilegiatum et effectum in eo ostendi, ꝑ ut ꝑtt ex fide Drivi
qd ejusmodi altaria instituunt ꝑ se loqdo hæc requiri
1. ut ꝑ aabus generatim in una tabula sit tm unicum. Dicas

Dsatisfactie & Indulgiaes

121

Dixi: Et aliis generatim, quia pro eo plura de speciali confraternitatis Roma declaratum est, n. ut in Eccla in qua instituit altare privilegiatum celebrent quotidie minimi septe Sacra, nisi ex docti et cau valde gravi puta per incursionem hostile ejusmodi celebratio impediat. 3. Ut non solum sit altare portatile, s. insuper vere sit altare alicujus Sti. 4. Celebrans in tali altari (nisi speciali privilegio aut clausula aliud dicat) dt eo Sacerdos spectans aliquo modo ad illa Eccla. 5. Ut fiat Sacrum aut intra Octavam commemorationis omnium defunctorum, aut feria sta cujuslibet alterius hebdomadae, non ite alijs diebus nisi feria sta fuerit impedita festo in quo juxta Rubricam non solet legi Requiem, tunc n. celebrandum erit die proxima non impedita. 6. ut dicat requiem seu Sacrum defunctorum non aliud. Hoc supposito Re per celebratione in altari privilegiato liberari aliis per applicatione indulgentiae plenariae talibus altaribus affixae. Ubi obiter nota Sacerdotem habentem indulgentias 5 Stor dum celebrat in altari privilegiato tres aias sit sive velit liberare pro eo, 1mo ratione alterius privilegiati, 2da ratione paragraphi primi cum indulgentiae, 3tia ratione concessionis quae fit ibidem parag. 13. Quod si insuper habet indulgentias Urbani Sti liberabit 4ta, et si m. S. Caroli Borromaei tunc 5ta.

7. Maij 1659

DISPVTATIO XV.

DE SATISFACTIONE PER IVBILAEVM.